

De Nieuwjaarsboodschap 2019

Zo aan het einde van 2018 heb ik afgestemd op waar we voor het jaar 2019 toe worden opgeroepen en wat de wereld ook nodig heeft. En dat wil ik graag met je delen.

Innerlijke vervulling geschiedt alleen dan wanneer het rustpunt dieper in je gelegen, bemoedigend opgezocht wordt keer op keer als een dagelijks ritueel.

Waarin jezelf-behoudend, dagelijks vanuit wijsheid ingegeven jezelf nadrukkelijk bezoekt. En inkeer centraal staat binnen dat wat in jou in onderzoek staat naar wat in de wereld én in jouzelf gaande is, ten opzichte van de wereld als geheel.

In het vele wat vernieuwing oproept en dat wat reeds daadwerkelijk hierin gestalte gekregen heeft, ben je zoekende om evenwichtshandhaving in jezelf te behouden.

De wereld vraagt wezenlijke bemoeienis positief gegrond met dat wat aandachtbehoeftigd is op velerlei terreinen. Mensen worden meer als eens beproefd om uithoudingsvermogen hier naartoe te koesteren.

Wie zijn wezenlijke inzet wenst te vergroten, doet er verstandig aan om zichzelf als uitgangspunt hierin te ijkten. Wie zichzelf steeds weer ijkt in de begroterlijkheid van het hart naar dat wat in de wereld gaande is, zal merken dat de hartsruimte verruimt en de positieve gewaarwordingen eveneens. Het is belangrijk om dat wat moeizaam verloopt in aandacht te ontmoeten én tegelijkertijd zaken ten beste te veroorzaken.

Wereldzaken in algemene zin worden verarmd ontmoet, omdat de mens te weinig vertrouwen heeft in dat zijn hartsruimte vergroot kan worden en tot veel meer in staat blijkt te zijn dan eerder gedacht.

Onderwerpen die hieronder vallen zoals intermenselijke omgang, vluchtelingenbeleid, de verarming van natuur en milieu-waarden, de

wezenlijke aandachtsvelden die dieren welzijn behoeven, en al dat wat in jouw hart nog opkomt.

Al deze zaken zijn vanuit een verruimd hart goed te belopen.

Echter, wie zich op deze onderwerpen afzijdig houdt, in gedachtegangen hiernaar toe of in letterlijke inzet, doet zichzelf tekort in wantrouwen tot wie hij in wezen is.

Wie zichzelf uitlijnt, dagelijks weer, en buitengewoon bemoedigd zichzelf stimuleert om passen voorwaarts te maken naar dat wat in essentie bemoediging behoeft, vindt zichzelf weer gróter terug dan voorheen.

Dus bemoedig jezelf buitengewoon, voorbij de alledaagse gang die wel bekend is.

Ik weet dat ik er ook heel erg mee bezig ben geweest, dat ik mezelf te klein achtte voor grote daden. Omdat je denkt "je bent maar een mens en je hebt maar twee handen en maar een hart." Maar ik heb gaandeweg geleerd dat als je zó denkt, dat dát ook een verontschuldiging is om jezelf klein te houden.

Waar het om gaat is dat je je vertrouwen neerlegt in Gods handen of symbolisch aan de kosmos, omdat als je je op een juist niveau in jezelf weet op te stellen, in deemoed, het Grotere je levensloop bepaalt. Dan word je gevuld met meer inzichten en hartsruimte om te doen waarvoor je opgeroepen wordt. Mensen houden zich teveel vast aan "ik ben klein en kan niks betekenen". Maar als je je altijd weer openstelt met een houding van "geef maar aan wat ik kan betekenen", dan komt het als vanzelfsprekend.

Hierbij nog een gedichtje van mij dat hierop aansluit, wat ik je nog graag zou willen meegeven.

Zelfaanzien

Deze liefde is niet een liefde van de aarde

Zij is veeleer het goddelijk aspect van Zelfaanzien

dat zich een weg vormt op de aarde door mensenharten heen.

Deze liefde is dus groter dan je persoonlijke 'ik' kan vrijgeven en is in deze tijd van polariteiten en turbulentie nodig. Jij kunt deze liefde ontsluiten en zo ingezet worden voor iets ruimers en belangwekkends. Sta hiervoor open, wees je bewust en zorg dagelijks goed voor jezelf. Je zal zien dat je hart nog meer ruimte heeft.

Ik wens je, samen met de hele redactie van De Vrije Mare en Jules natuurlijk ook, een gezond, heerlijk en hart-verruimend 2019!
Dat het maar een inspirerend jaar voor jou persoonlijk mag worden.

Marieke de Vrij